

« Ο ΤΗΡΩΝ »

Ο Άγιος Αρσένιος

Γεννήθηκε το 1840 στο χωριό Φάρασα της Καππαδοκίας. Οι γονείς του ονομάζονταν Ελευθέριος, που ήταν δάσκαλος, και η μητέρα του Βαρβάρα. Το επώνυμό τους ήταν Ανητσαλήχος και το παρατσούκλι Αρτζίδης. Είχαν αποκτήσει δυο παιδιά, το Βλάσιο και το Θεόδωρο (π. Αρσένιο). Σε μικρή ηλικία έμειναν ορφανά, πρώτα από τον πατέρα τους και λίγο αργότερα κι από τη μητέρα τους.

Το Θεόδωρο έστειλε η θεία του στην πόλη Νίγη για να μορφωθεί. Εκεί τον προστάτευε η αδελφή του πατέρα του, που εργαζόταν ως δασκάλα. Όταν τέλειωσε εκεί, η δασκάλα θεία του φρόντισε με συγγενείς τους στη Σμύρνη, να συνεχίσει εκεί τις σπουδές του. Στη Σμύρνη έμαθε ξένες γλώσσες και εκκλησιαστική γραμματεία.

Από μικρός ο Θεόδωρος πήρε την απόφαση να γίνει μοναχός, ύστερα από τη σημαδιακή σωτηρία του από βέβαιο πνιγμό στο χείμαρρο Εβκάση! Επειδή παρών στη σωτηρία του ήταν και ο ηθικός αυτουργός, μεγαλύτερος αδελφός του Βλάσης, επηρεάστηκε κι αυτός, οπότε έγινε μεγάλος ψάλτης της βυζαντινής μουσικής.

Σε ηλικία 26 χρονών εκάρη μοναχός με το όνομα Αρσένιος στη Μονή Τιμίου Προδρόμου Φλαβιανών (Ζιντζί-Ντερέ). Κατόπιν χειροτονήθηκε Διάκονος από το Μητροπολίτη Καισαρείας Παΐσιο Β' και τοποθετήθηκε διδάσκαλος στα Φάρασα όπου υπήρχε μεγάλη ανάγκη. Σε ηλικία τριάντα χρονών χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος και προχειρίστηκε αρχιμανδρίτης και πνευματικός.

Απέδωσε πολύ σημαντικό εθικοθρησκευτικό έργο, ζούσε ζωή λιτή, με προσευχή και ο Θεός του χάρισε το προφητικό χάρισμα, αλλά και το θαυματουργικό. Όταν του έφερναν αρρώστους, ποτέ δεν τους εξέταζε, αφού δεν ήταν γιατρός. Αντίθετα, τους διάβαζε, και η χάρη του Θεού τους γιάτρευε. Ποτέ δεν εξέταζε αν πρόκειται για Χριστιανό ή Τούρκο. Ακόμα και οι Τούρκοι έφερναν και τους δικούς τους αρρώστους. Στο όνομα του Θεού έκανε αναρίθμητα θαύματα θεραπεύοντας αρρώστους που προσέτρεχαν στη μεσιτεία του και απέβη τείχος προστασίας των Χριστιανών από τις επιδρομές των προτεσταντών μισιοναρίων. «Κήρυττε», όπως γράφει ο Αγιορείτης μοναχός Παΐσιος, «Ορθοδοξία ορθά με τον ορθόδοξο βίο του. Έλιωνε στην άσκηση τη σάρκα του από τη θερμή του αγάπη προς το Θεό και αλλοίωνε τις ψυχές με τη θεία του Χάρη».

Στην Ελλάδα έφθασε το 1924, με την ανταλλαγή των πληθυσμών, όμως μη μπορώντας, θα 'λεγε κανείς, να ζήσει μακριά από την αγαπημένη του Καππαδοκία εξεδήμησε στις 10 Νοεμβρίου του ίδιου χρόνου στην Κέρκυρα. Από εκεί το 1958 τα λείψανά του μεταφέρθηκαν από το μοναχό Παΐσιο (όπου τον είχε βαφτίσει ο ίδιος ο π. Αρσένιος) στην Κόνιτσα και το 1970 από τον ίδιο Αγιορείτη μοναχό στο γυναικείο μοναστήρι-ησυχαστήριο Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στη Σουρωτή, όπου ο Άγιος μετά το θάνατό του έκανε πολλά θαύματα. Είναι αξιοσημείωτο αυτό που γράφει πάλι ο βιογράφος του μοναχός Παΐσιος: «Ο Πατριάρχης του Οικουμενικού θρόνου τον είχε σε ευλάβεια τον Χατζεφεντή και πολλές φορές του έγραφε να κάνει προσευχή για τον Οικουμενικό θρόνο, και ο Χατζεφεντής έκανε ολονυκτίες στην Παναγία ή στον Άγιο Χρυσόστομο». Η μνήμη του κατατάχθηκε στο Ορθόδοξο εορτολόγιο στις 11 Φεβρουαρίου 1986 με απόφαση της Ασίας και με απόφαση της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ (ήχος γ΄):

Βίον ένθεον, καλώς ανύσας, σκεύος τίμιον του Παρακλήτου,
ανεδείχθης θεοφόρε Αρσένιε, και των θαυμάτων την χάριν δεξάμενος,
πάσι παρέχεις ταχείαν βοήθειαν, πάτερ Όσιε, Χριστόν τον Θεόν ικέτευε,
δωρήσασθαι, ημίν το μέγα έλεος.

Άγιος Νεκτάριος

Ο Άγιος του Θεού, γεννήθηκε την 1 Οκτωβρίου του 1846 στη Σηλυβρία της Ανατολικής Θράκης κι έλαβε το όνομα Αναστάσιος. Η μητέρα του ήταν πολύ ευσεβής και όταν ο Άγιος ήταν πέντε ετών του δίδαξε τον ν' ψαλμό του Δαβίδ. Όταν ο Αναστάσιος έφθανε στον στίχο " **διδάξω ανόμους τας οδούς σου**" τον επαναλάμβανε πολλές φορές, σαν να ήξερε πόσο καθοριστικός θα ήταν ο ρόλος του αργότερα.

Μικρός, 14 ετών, πήγε στην Κωνσταντινούπολη, όπου εργάστηκε ως υπάλληλος και κατόπιν ως παιδονόμος στο σχολείο του Μετοχίου του Παναγίου Τάφου. Κατόπιν πήγε στη Χίο, όπου, από το 1866 μέχρι το 1876 χρημάτισε δημοδιδάσκαλος στο χωριό Λίθειο. Το 1876 έκάρη μοναχός στη Νέα Μονή Χίου με το όνομα Λάζαρος και στις 15 Ιανουαρίου 1877 χειροτονήθηκε διάκονος, ονομασθείς Νεκτάριος, από το Μητροπολίτη Χίου Γρηγόριο (1860-1877), και ανέλαβε τη Γραμματεία της Μητροπόλεως. Το 1881 ήλθε στην Αθήνα, όπου με έξοδα του Πατριάρχη Αλεξανδρείας Σωφρονίου Δ' (1870-1899), σπούδασε Θεολογία και πήρε το πτυχίο του το 1885. Έπειτα, ό ίδιος προαναφερόμενος Πατριάρχης, τον χειροτόνησε το 1886 πρεσβύτερο και του έδωσε τα καθήκοντα του Γραμματέα και Ιεροκήρυκα του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας. Διετέλεσε επίσης πατριαρχικός επίτροπος στο Κάιρο. Στις 15 Ιανουαρίου 1889, χειροτονήθηκε Μητροπολίτης Πενταπόλεως.

Η δράση του ως Μητροπολίτου ήταν καταπληκτική και ένεκα αυτού ήταν βασικός υποψήφιος του πατριαρχικού θρόνου Αλεξανδρείας. Λόγω όμως φθονερών εισηγήσεων (αισchrών συκοφαντιών), προς τον Πατριάρχη Σωφρόνιο, ο ταπεινόφρων Νεκτάριος, για να μη λυπήσει το γέροντα Πατριάρχη, επέστρεψε στην Ελλάδα (1889). Διετέλεσε Ιεροκήρυκας (Ευβοίας) (1891-1893), Φθιώτιδος και Φωκίδας (1893-1894) και διευθυντής της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής στην Αθήνα (1894-1904). Μετά το θάνατο του Πατριάρχη Αλεξανδρείας Σωφρονίου (1899), ο Νεκτάριος εκλήθη να τον διαδεχθεί, αλλ' ό Άγιος αρνήθηκε.

Στα κηρύγματά του, πλήθος λαού μαζευόταν, για να "ρουφήξει" το νέκταρ των Ιερών λόγων του. Το 1904 ίδρυσε γυναικεία Μονή στην Αίγινα, της οποίας ανέλαβε προσωπικά τη διοίκηση, αφού εγκαταβίωσε εκεί το 1908,

Είπε κάποιος γέροντας:
- Μην απορείς που, αν και άνθρωπος, μπορείς να γίνεις άγγελος. Γιατί κι εμάς αγγελική δόξα μας περιμένει. Αυτήν όμως ο Αγνοθέτης (Χριστός) την υπόσχεται σ' εκείνους που αγωνίζονται.
Είπε ο αββάς Υπερέχιος:
- Να έχεις παντοτινά το νου σου στη βασιλεία των ουρανών, και εύκολα θα την κληρονομήσεις.

Από το Γεροντικό

Ο Γέροντας Δανιήλ στον Άγιο Νεκτάριο, με τον οποίο διατηρούσε πνευματική φιλία: « Οι δοκιμασίες αποβαίνουν σε εκείνους που αγαπούν το Θεό παιδευτήρια της ψυχής. Ανοίγουν τους οφθαλμούς της διακονίας προς το φως της αλήθειας και τους αποκαθιστούν τηλαυγείς και ικανούς για να βλέπουν όχι μόνο τα κοντινά αλλά και τα μακρινά»

Από το Γεροντικό

μετά την παραίτησή του από τη Ριζάρειο Σχολή. Έγραψε αρκετά συγγράμματα, κυρίως βοηθητικά του θείου κηρύγματος. Η ταπεινοφροσύνη του και η φιλανθρωπία του υπήρξαν παροιμιώδεις. Πέθανε το απόγευμα της 8ης Νοεμβρίου 1920. Τόση δε ήταν η αγιότητα του, ώστε επετέλεσε πολλά θαύματα, πριν αλλά και μετά το θάνατο του. Ενταφιάστηκε στην Ί. Μονή Αγ. Τριάδος στην Αίγινα. Η ανακομιδή των Ιερών λειψάνων του έγινε στις 3 Σεπτεμβρίου του 1953 και στις 20 Απριλίου του 1961 με Πράξη του Οικουμενικού Πατριαρχείου, διακηρύχτηκε Άγιος της 'Ορθόδοξης Εκκλησίας.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ (Ηχος α'.)

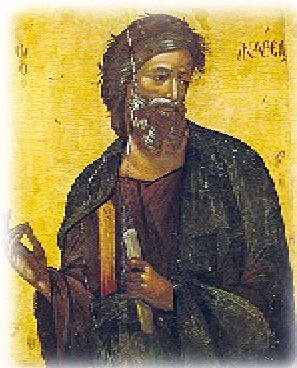
**Σηλυβρίας τον γόνον και Αιγίνης τον έφορον,
τον εσχάτοις χρόνοις φανέντα, αρετής φίλον γνήσιον,
Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, ως ένθεον θεράποντα Χριστού·
αναβλύζει γαρ ιάσεις παντοδαπάς, τοις ευλαβώς κραυγάζουσι·
δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστώ, δόξα τω σε θαυμαστώσαντι,
δόξα τω ενεργούντι διά σου πάσιν ιάματα.**

ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ο Απόστολος, ο Πρωτόκλητος

Ο Ανδρέας, ψαράς στο επάγγελμα και αδελφός του Αποστόλου Πέτρου, ήταν από τη Βηθσαιδά της Γαλιλαία. Επειδή κλήθηκε από τον Κύριο πρώτος στην ομάδα των μαθητών, ονομάστηκε πρωτόκλητος.

Μετά το σχηματισμό της πρώτης Εκκλησίας, ο Ανδρέας κήρυξε στη Βιθυνία, Εύξεινο Πόντο, Θράκη, Μακεδονία και Ήπειρο. Τελικά, κατέληξε στην Αχαΐα. Εκεί η διδασκαλία του καρποφόρησε και με τις προσευχές του θεράπευσε θαυματουργικά πολλούς ασθενείς. Ακόμα και η Μαξιμίλλα, σύζυγος του ανθυπάτου Αχαΐας Αίγεάτου, αφού τη θεράπευσε ο Απόστολος από τη βαρεία αρρώστια που είχε, πίστεψε στο Χριστό. Το γεγονός εκνεύρισε τον ανθύπατο, και με την παρότρυνση των ειδωλολατρών Ιερέων συνέλαβε τον Ανδρέα και τον σταύρωσε σε σχήμα Χ. Έτσι, ο Απόστολος Ανδρέας παρέστησε τον εαυτό του στο Θεό «δόκιμον εργάτην» δηλ. δοκιμασμένο και τέλειο εργάτη του Ευαγγελίου. Το λείψανο του έθαψε με ευλάβεια ο πρώτος επίσκοπος Πατρών Στρατοκλής.

Ο Άγιος στην Κύπρο: Σε μια του περιοδεία, αναφέρεται από την παράδοση, πως ο άγιος μας ήλθε και στο νησί μας. Τότε ήταν περίοδος ανομβρίας. Ο Άγιος αφού προσευχήθηκε σφράγισε με το σημείο του Σταυρού το βράχο και το

θαύμα έγινε. Από τη ρίζα του βράχου βγήκε αμέσως μπόλικο νερό, που τρέχει μέχρι σήμερα. Ένα από τα πρόσωπα του караβιού ήταν και το παιδί του πλοίαρχου το οποίο γεννήθηκε τυφλό και μεγάλωσε μέσα σε ένα συνεχές σκοτάδι. Το παιδί ακούγοντας το θαύμα του Αγίου με πίστη και βαθιά ελπίδα ζήτησε και λίγο νερό. Ο Απόστολος, που ήταν εκεί, έσπευσε κι έδωσε στο παιδί ένα δοχείο γεμάτο από το δροσερό νερό. Το παιδί έπλυνε το πρόσωπό του. Μόλις το δροσερό νερό άγγιξε τους βολβούς των ματιών του παιδιού, το χρόνιο σκοτάδι άρχισε να διαλύεται. Κι ένα φως, ιλαρό φως, άρχισε να λούζει τα γύρω πράγματα.

Κι ο Απόστολος, που τον κοίταζαν όλοι με θαυμασμό, άρχισε να τους μιλά και να τους διδάσκει τη νέα θρησκεία. Όσοι τον άκουσαν πίστεψαν και βαπτίστηκαν. Έτσι στο ευλογημένο νησί οργανώθηκε ακόμη μια ομάδα, μια εκκλησία πιστών στον ένα αληθινό Θεό. Αργότερα, μετά από χρόνια, κτίστηκε στον τόπο αυτόν που περπάτησε και άγιασε με την προσευχή, τα θαύματα και τον ιδρώτα του ο Πρωτόκλητος μαθητής, το μεγάλο μοναστήρι του Αποστόλου Ανδρέα. Για λόγους που μόνο ο Κύριος γνωρίζει, εδώ και μερικά χρόνια - από το 1974 — το άγιο μοναστήρι έχει περιέλθει στην κυριαρχία του πιο βάρβαρου εισβολέα, του Τούρκου. Κι οι καμπάνες σώπασαν από τότες να κτυπούν και να καλούν τους πιστούς σε συναγερμό ψυχής. Το αγίασμα συνεχίζει το κελάρυσμά του και περιμένει την άγια ώρα, που οι πιστοί του νησιού, πλυμένοι και καθαρισμένοι μέσα στα δάκρυα μιας ειλικρινούς μετάνοιας, θα αξιωθούν ελεύθεροι και πάλι να επισκεφθούν το όμορφο μοναστήρι και να πιουν και να δροσίσουν τα χείλη από το γλυκό

αγίασμα. Ο Θεός να δώσει, με τη βοήθεια των πρεσβειών του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου, μα και των άλλων αγίων της Κύπρου μας, η μέρα αυτή να έρθει το γρηγορότερο.

Απολυτίκιο. Ήχος δ'.

**Ὡς των Αποστόλων πρωτόκλητος,
και του κορυφαίου αυτάδελφος,
τον Δεσπότην των όλων Ανδρέα ικέτευε,
ειρήνην τη οικουμένη δωρήσασθαι,
και ταις ψυχαίς ημών το μέγα έλεος.**

Υπενθυμίζουμε ότι από την 15^η Νοεμβρίου αρχίζει η νηστεία των Χριστουγέννων. Η οποία διαρκεί μέχρι και την 24^η Νοεμβρίου. Κατά τη νηστεία αυτή ΔΕΝ τρώμε λάδι Τετάρτη και Παρασκευή. Κατάλυση ιχθύος γίνεται από την εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου μέχρι και του Αγίου Σπυρίδωνος μόνο τα Σαββατοκυριακά.

Άγιοι Ανάργυροι Κοσμάς και Δαμιανός Εξ Ασίας (1^η Νοεμβρίου)

Η τρίτη δυάδα των Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού κατάγεται από την Ασία. Η μητέρα τους Θεοδότη ήταν πρότυπο χριστιανής συζύγου και μητέρας. Αυτή είλκυσε το σύζυγό της στη χριστιανική πίστη. Χήρεψε νωρίς και αφιέρωσε τη ζωή της στην ανατροφή των δύο γιων της. Χρησιμοποίησε ολόκληρη την περιουσία για να σπουδάσουν τα παιδιά της ιατρική. Τα δύο αδέρφια που όταν βρίσκονταν στην Αθήνα, δεν γνώριζαν άλλο δρόμο εκτός από αυτόν που οδηγούσε στη σχολή, στην Εκκλησία και στο σπίτι τους, διακρίθηκαν στην επιστήμη τους. Άξιοι της μητέρας τους, δεν εξάσκησαν το επάγγελμά τους κατά το συνηθισμένο τρόπο, αλλά ως διακονία φιλανθρωπίας προς τον πλησίον. Έτρεχαν με προθυμία παντού όπου υπήρχε ανάγκη. Τη θεραπεία των σωμάτων συνδύαζαν με τη θεραπεία των ψυχών. Η Χριστιανική αγάπη έκανε τα δυο αδέρφια να δαπανούν από τα χρήματα τους κατά τη νοσηλεία των απόρων, χωρίς όμως πάντοτε να δέχονται τις ευχαριστίες που τους εξέφραζαν. Πρώτος πέθανε ο Δαμιανός και αργότερα, ο Κοσμάς που ήταν νεότερος. Τάφηκαν στην τοποθεσία Φερεμάν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Κατά το Νοέμβριο θα έχουμε στο ναό μας τις πιο κάτω Θείες Λειτουργίες:

1 ^η Νοεμβρίου	Πέμπτη	Αγίων Αναργύρων (Η Θ.Λ θα γίνει στο παρεκκλήσι των Αγίων Αναργύρων)
4 ^η Νοεμβρίου	Κυριακή	Ε' Λουκά, Ιωαννικίου οσίου, Νικάνδρου επισκόπου Μύρων
9 ^η Νοεμβρίου	Παρασκευή	Αγρυπνία εις μνήμην του Αγ. Νεκταρίου και Αγ. Αρσενίου. Η αγρυπνία θα ξεκινήσει η ώρα 8:30μ.μ και θα τελειώσει γύρω στις 12:30 πρωινές ώρες.
11 ^η Νοεμβρίου	Κυριακή	Η' Λουκά, Μηνά μεγαλομάρτυρος, Βίκτωρος και Βικεντίου μαρτύρων, Θεοδώρου του Στουδίτου
18 ^η Νοεμβρίου	Κυριακή	Θ' Λουκά, Πλάτωνος και Ρωμανού μαρτύρων, Αναστασίου νεομάρτυρος
21 ^η Νοεμβρίου	Τετάρτη	Εισόδια Υπεραγίας Θεοτόκου
25 ^η Νοεμβρίου	Κυριακή	Απόδοση της εορτής των Εισοδίων της Θεοτόκου, Αικατερίνης μεγαλομάρτυρος. Επίσης σήμερα θα εορτάσουμε και τον Άγιο Στυλιανό που γιορτάζει την 26 ^η Νοεμβρίου
30 ^η Νοεμβρίου	Παρασκευή	Αποστόλου Ανδρέα του Πρωτόκλητου

Παρακαλώ όποιος επιθυμεί αγιασμό στο σπίτι του ή τρισάγιο στο κοιμητήριο του χωριού κατά τις μέρες **Πέμπτη 1^η Νοεμβρίου, Τετάρτη 21^η Νοεμβρίου και Παρασκευή 30 Νοεμβρίου** μεταξύ (9:00 π.μ - 12:00 μ) να επικοινωνήσει έγκαιρα με τον ιερέα της κοινότητας μας.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στο τυπογραφείο Χριστάκη Χαραλάμπους το οποίο ανέλαβε τα έξοδα του μηνιαίου περιοδικού μας.

Υπεύθυνος Έκδοσης: Πρεσβύτερος Γεώργιος Κόρτας Τηλ: 99-134050